

[Aksel Larsen.]

har en vis Tvivl med Hensyn til Regeringens Redebonhed som Helhed. Jeg er ikke helt sikker paa, at man ikke til Dels har opfattet det saadan, at man maa have en Lynafleder i Form af en Slags Eengangsskat: Det er nu engang politisk nødvendigt, og saa er det heldigere, at den bliver gennemført, medens man er sikker paa, at man endnu har denne Regering. Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller har været af en anden Mening, at man skulde tage Chancen ved en Udsættelse, men Resultatet har vi altsaa gennem Flertalsindstillingen her.

Jeg kan bekræfte, hvad de ærede foregaaende Ordførere har sagt, at Udvalgsarbejdet har været temmelig forceret og har krævet megen Tid. Paa den anden Side forekommer det mig, at det nu er gjort temmelig grundigt. Som det fremgaar af Betænkningen, har Udvalget modtaget et Utal af Henvendelser, og de fleste af disse vil, som det ligeledes fremgaar af Betænkningen, blive optrykt som Bilag til denne eller rettere sagt som et særligt ekstra Bind af Tillæg til Rigsdagstidende. Jeg skal ikke beklage mig over den noget flotte Anvendelse af det sparsomme Papir, man tillader sig, og saadan set kan det maaske ogsaa være nyttigt, fordi det afhjælper Arbejdsløshed, hvis en saadan skulde true Rigsdagstrykkeriet i Løbet af en Maanedstid, naar de igen kommer paa Højde med Situationen dernede; men ellers kan man ikke sige, at man over for andre Udvalg har været saa ivrig til at trykke de Henvendelser, der er kommet til Udvalget. Jeg haaber, at der vil blive taget Hensyn til det Præcedens, der i saa Henseende er skabt gennem dette Udvalgs Virksomhed, naar man i andre Udvalg modtager Henvendelser fra Arbejderorganisationer, Invalideorganisationer o. lign., saa deres Henvendelser, uanset hvor lange de maatte være, kan blive aftrykt i Ordlyd, saadan som det sker nu, hvor det drejer sig om store, kapitalstærke Erhvervssammenlutningers Henvendelser.

Naar de engang foreligger trykt, saa at Tingets Medlemmer og principielt ogsaa Offentligheden kan gøre sig bekendt med dem — selv om man maaske nok kan have nogen Tvivl med Hensyn til, om samtlige Tingets Medlemmer nogen Sinde faar læst dem igennem —, vil man faa at se, at Udvalget, da det modtog disse Deputationer, faktisk skuede ned i et bundløst Dyb af Fattigdom. Der var ganske vist — deri har det ærede Medlem Hr. Aksel Møller Ret — Redebonhed fra samtlige Deputationer med Hensyn til Eengangsskattens Nødvendighed for Folket og

Landet, men i de fleste Tilfælde mente man, at netop paa det Omraade, der repræsenteredes af vedkommende Deputation, burde der gøres en Undtagelse, medens alle de andre naturligvis burde betale.

Det var umuligt at tage Hensyn til alt dette, og dertil kommer, at Henvendelserne for saa vidt var yderst ensidige. Eengangsskatten er ikke noget, som kun vedrører den — det erkender jeg — begrænsede Del af Befolkningen, der kommer til at betale, det er noget, som vedrører hele Folket, for saa vidt alle Skatteydere, som det er Spørgsmaalet om at bringe Orden i Landets Økonomi, at bringe Orden i Statens Finanser, at sikre, at Kronen har en rimelig Købekraft, og at dæmme op for den faretruende Inflation. Det er noget, alle Samfundsmedlemmerne maa være interesseret i og maa have en Mening om, og saadan set havde det været fuldkommen berettiget, om alle Haande Organisationer og Befolkningkredse, uanset om de skulde betale Eengangsskat eller ej, havde henvendt sig til Udvalget og gjort deres Meninger gældende og havde forlangt disse Meninger optrykt i Bilag til Udvalgets Betænkning. Det er ikke sket, men derfor er det nødvendigt at fastslaa, at de Henvendelser, Udvalget har modtaget, er ensidige, idet de kun repræsenterer en begrænset Part af Befolkningen, et ubetinget Mindretal.

Nu tror jeg ogsaa, man fra alle Sider indenfor Udvalget og inden for Rigsdagen er klar over, at man maa tage Hensyn til det store Flertal af Befolkningen, der ikke har rendt Udvalget paa Dørene; hvis man ikke gjorde det, er jeg som sagt heller ikke helt sikker paa, at vi overhovedet med den Konstellation, der foreligger paa Rigsdagen i Øjeblikket, og med den Regering, vi har, havde faaet nogen Eengangsskat.

Hvad selve Eengangsskatten angaar, var der i hvert Fald fra Regeringens og Regeringspartierne Side — og det blev særlig klart udtrykt af den højtærede Finansminister — ved første Behandling Enighed om, at Formaålet var at bidrage til at hindre Inflationen i at brede sig herhjemme i den kommende Tid; det var det store altoverskyggende Problem. Derfor maatte man de ledige Penge til Livs; den delvise og tidsbegrænsede Binding af de ledige Penge, Staten hidtil havde gennemført, ansaa man for absolut utilstrækkelig. Jeg tror, man har Lov til at tilføje, at Eengangsskatten maatte have et Formaal til, nemlig at redressere de Skævheder i Formuefordelingen, der er fremkommet som Følge af Krigen og til Dels som Følge af visse Kredses Udnyttelse